

SAMLENOTAT TIL FOLKETINGETS EUROPAUDVALG

1. maj 2018
18/03402-1
SSB

Rådsmøde (Konkurrenceevne) d. 28. maj 2018

Indhold

Forslag til forordning om et regelsæt for screening af udenlandske direkte investeringer i Den Europæiske Union, KOM (2017) 487	2
Forslag til Europa-Parlamentet og Rådets forordning om gensidig anerkendelse af varer, der er lovligt markedsført i en anden medlemsstat (KOM (2017) 796	16
Konkurrenceevnetjek: Integration af værdikæders indflydelse på konkurrenceevnen	32

Forslag til forordning om et regelsæt for screening af udenlandske direkte investeringer i Den Europæiske Union, KOM (2017) 487

Notatet er en opdatering af grund- og nærhedsnotat af 13. november 2017. Ændringer er markeret med *fed og kursiv*

1. Resume

Kommissionen fremsatte den 13. september 2017 forslag til forordning om et regelsæt for screening af udenlandske direkte investeringer i EU. Formålet med forslaget er at indføre et fælles regelsæt til screening af udenlandske direkte investeringer i EU, der kan udgøre en trussel mod sikkerhed eller offentlig orden. Forslaget **pålægger** ikke medlemsstaterne til at indføre eller opretholde nationale screeningsmekanismer. Fokus er i stedet på at skabe fælles juridiske rammer for de medlemsstater, der ønsker at screene følsomme investeringer samt at styrke samarbejdet herom og give Kommissionen en **stærkere koordinerende** rolle på området. Kompetencen til at træffe beslutning om screening, og i sidste ende eventuel afvisning af en udenlandsk direkte investering, bevares hos **de enkelte medlemsstater**.

Forslaget kan få erhvervs- og samfundsøkonomiske konsekvenser, som dog er vanskelige at *estimere* på nuværende tidspunkt. **Forslaget kan i sig selv være forbundet med visse administrative byrder for erhvervslivet. Herudover vil eventuelle afledte konsekvenser** i vid udstrækning kan afhænge af hvordan Danmark **nationalt vælger at screene udenlandske investeringer**. Endvidere kan det være forbundet med visse administrative byrder for erhvervslivet.

Det er regeringens holdning, at et fælles EU-regelsæt for screening af udenlandske direkte investeringer **er et vigtigt tiltag** i forhold til at kunne **gribe ind overfor konkrete udenlandske investeringer i de meget sjældne tilfælde, hvor de vurderes at være problematiske i relation til fx den nationale sikkerhed og offentlige orden**. Omvendt må **sådanne regler ikke indrettes mhp. protektionistiske formål eller en måde, så de generelt bidrager til at hæmme Danmarks evne til at tiltrække investeringer eller muligheden for selv investere i andre lande**. Desuden er det vigtigt at være opmærksom på de administrative byrder, der kan være forbundet med forslaget.

2. Baggrund

Den 13. september 2017 stillede Europa-Kommissionen forslag om at etablere et fælles regelsæt for screening af udenlandske direkte investeringer, der kan være til skade for sikkerheden eller den offentlige orden i Unionen eller

dens medlemsstater. Forslaget blev modtaget i dansk sprogversion den 17. oktober 2017. Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF-artikel 207, *som omhandler den fælles handelspolitik, og skal behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294.*

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at Frankrig, Italien og Tyskland i februar 2017 rettede henvendelse til Kommissionen, hvor man udtrykte bekymring over en asymmetrisk markedsadgang og i særlig grad over udenlandske virksomheders forsøg på at få kontrol med europæiske aktiver, som led i gennemførelsen af industripolitiske strategier i landet hvorfra investoren kommer. Særligt bekymrende fandt man investeringer, der er subsidieret af staten. Løsningen skulle ifølge Frankrig, Italien og Tyskland findes i en europæisk mekanisme til håndtering af de pågældende investeringer, der dog samtidigt bevarer eksisterende nationale screeningsmekanismer.

Den 10. maj 2017 fulgte Kommissionen op på emnet i sit refleksionspapiret "*Harnessing Globalisation*", hvori man anerkendte udfordringen og lagde op til handling overfor de udenlandske investeringer, der foretages i strategiske og følsomme sektorer af virksomheder, der nyder godt af kunstige konkurrencefordele i form af fx subsidier. Stats- og regeringscheferne hilste på Det Europæiske Råd den 22.-23. juni 2017 refleksionspapiret velkomment, idet man pegede på, at medlemsstaternes kompetencer på investeringsområdet må respekteres fuldt ud. Kommissionen blev anmodet om at gå videre med sagen med henblik på konkrete løsninger.

Kommissionen peger i forslaget på, at udenlandske investeringer i EU i stigende grad er rettet mod nye markeder og strategiske aktiver, hvor investoren opererer under statslig indflydelse og i nogle tilfælde ud fra en erklæret strategi fra regeringens side. I enkelte tilfælde kan der være en risiko for, at de udenlandske investorer søger at opnå kontrol over eller indflydelse på europæiske virksomheder, hvis aktiviteter har direkte betydning for kritiske teknologier, infrastruktur, input eller følsomme oplysninger. Dette kan sætte den pågældende stat i stand til at anvende erhvervede aktiver til skade for sikkerheden eller den offentlige orden.

Kommissionen mener derfor, at EU's åbenhed overfor udenlandske direkte investeringer bør ledsages af stærke og effektive politikker, der på den ene side kan hjælpe med at åbne andre økonomier og sikre at alle spiller efter samme regler, og på den anden side kan beskytte vigtige europæiske aktiver mod investeringer, der vil skade Unionens eller medlemsstaternes legitime interesser.

Forslaget er fremlagt uden en konsekvensanalyse, *men* Kommissionen *har foretaget og fremlagt* en mere tilbundsående analyse af de indadgående udenlandske direkte investeringer i EU, især inden for strategiske sektorer

og aktiver, der kan give anledning til betænkelighed vedrørende sikkerheden, den offentlige orden eller kontrollen med kritiske aktiver. *Der er* fokus på de tilfælde, hvor investoren ejes eller kontrolleres af et tredjeland eller modtager betydelige statssubsidier.

3. Formål og indhold

Formålet med forslaget er at etablere et fælles regelsæt for screening af udenlandske direkte investeringer i EU. Det sker ved indførelse af en forordning, der skal vedtages efter den almindelige lovgivningsprocedure.

Forslaget skal indføre sammenhængende regler for den screening af udenlandske direkte investeringer, der foretages i EU af hensyn til sikkerheden eller den offentlige orden. I den forbindelse skal reglerne fremme et tæt samarbejde om screening medlemsstaterne imellem og mellem medlemsstaterne og Kommissionen, hvilket bl.a. indebærer øget udveksling af oplysninger. Et mål med forslaget er at øge gennemsigtigheden af de følsomme investeringer og styrke mulighederne for at håndtere dem nationalt og i relation til den omgåelse af de nationale screeninger, der måtte forekomme. Endeligt giver forslaget mulighed for at screene investeringer, der kan give betænkeligheder i forhold til sikkerhed og offentlig orden i forbindelse med projekter eller programmer af interesse for Unionen. Forslaget berører ikke medlemsstaternes beføjelser på området.

12 medlemsstater, herunder Danmark, har indført nationale mekanismer til screening af følsomme udenlandske direkte investeringer. I dansk lovgivning eksisterer der ikke en generel hjemmel til at screene investeringer, men der findes forskellige sektorspecifikke lovhjemler, som giver mulighed for at screene udenlandske investeringer i visse sektorer. De resterende 16 medlemsstater har ingen sådanne mekanismer. Forslaget indfører en fælles ramme for medlemsstaterne, der ønsker at screene udenlandske direkte investeringer eller i det mindste etablere en *mulighed* herfor. Omvendt pålægger det ikke medlemsstaterne at indføre eller opretholde en screeningsmekanisme eller foretage konkrete screeninger.

Forslagets rækkevidde

De medlemsstater der ønsker at have en screeningsmekanisme bevarer en stor grad af frihed i udformningen af deres individuelle set up, hvilket medfører, at de i vid udstrækning selv kan definere rækkevidden og den praktiske tilgang, når blot screeningerne er baseret på sikkerhed og offentlig orden. Forslaget sætter således ikke klare grænser for hvilke investeringer, der kan screenes. I stedet indeholder det en ikke-udtømmende liste over hensyn, som medlemsstaterne og Kommissionen kan tage i deres screening baseret på hensyn til sikkerhed og offentlig orden. Listen rummer bl.a. investeringer inden for kritisk infrastruktur, kritiske teknologier, forsyningssikkerhed og

adgang til følsomme oplysninger. Kompetencen til at træffe beslutning om konsekvenserne af eventuelle screeninger bevares hos myndighederne i det land, hvor den pågældende investering foretages.

Forslaget bidrager således i særlig grad til at skabe en fælles juridisk ramme, der skal styrke restsikkerheden, indføre en samarbejdsmechanisme, modvirke omgåelse, øge transparens, sikre ligebehandling og muliggøre at Kommissionen får visse beføjelser i relation til screening af investeringer af betydning for unionens interesser.

Den fælles juridiske ramme skal skabe retssikkerhed for medlemsstater, der har en *national* screeningsmekanisme eller ønsker at indføre en sådan. Dette er ifølge Kommissionen vigtig, fordi udenlandske direkte investeringer, som EU med Lissabon-traktaten fik enekompetence over, henhører under handelspolitikken (TEUF artikel 207).

Den nye samarbejdsmechanisme og informationsudveksling

Samarbejdsmechanismen indebærer i praksis, at de nationale myndigheder og Kommissionen kan udveksle oplysninger om udenlandske direkte investeringer, der kan have betydning for sikkerhed eller offentlig orden på tværs af de nationale grænser. Det indebærer en informationsforpligtelse *ift.* igangværende screeninger. Ligeledes medfører det, at medlemsstaterne får ret til at fremsætte bemærkninger til konkrete investeringer i andre medlemsstater, når disse vurderes at kunne påvirke egen sikkerhed eller offentlige orden. Kommissionen får også mulighed for at afgive en udtalelse om investeringer, der vurderes at kunne påvirke sikkerheden eller den offentlige orden i en eller flere medlemsstater. Der opstilles frister i forordningen, der for medlemsstaternes evt. bemærkninger beløber sig til 25 dage og for Kommissionens holdningstilkendegivelser yderligere op til 25 dage.

Den medlemsstat, hvor investeringen finder sted, er forpligtet til uden forsinkelse at udlevere de oplysninger, der er nødvendige for at andre medlemsstater kan afgive bemærkninger, og Kommissionen kan tilkendegive en holdning. Endvidere skal den pågældende medlemsstat tage behørigt hensyn til de indkomne bemærkninger og holdningstilkendegivelser.

De oplysningskrav, forslaget indebærer, omfatter aspekter såsom ejerskabsstrukturen hos den udenlandske investor, værdien og finansieringen af investeringen samt oplysninger om varer, tjenesteydelser og erhvervstransaktioner hos den udenlandske investor og den virksomhed, hvori investeringen har fundet sted eller er planlagt.

Kommissionens screeningsbeføjelser

Det fremgår af forslaget, at Kommissionen kan udstede en holdning til investeringer, som kan påvirke projekter og programmer af interesse for

Unionen ud fra hensyn til sikkerhed og offentlig orden. Et bilag til forslaget præciserer, at der er tale om større EU-programmer såsom Horizon2020, Transeuropæisk transportnet (TEN-T), Transeuropæisk energinet (TEN-E), Transeuropæisk telenet mv. Også her kan Kommissionen anmode medlemsstaten, hvor en potentielt følsom investering foretages eller planlægges, om at udlevere de nødvendige oplysninger. *Kommissionen har lagt vægt på, at det i nogle tilfælde ikke er tilstrækkeligt blot at standse finansiering til EU-projekter ved eksempelvis et opkøb, men også at bremse et salg til en køber fra et tredjeland. Det kan være af hensyn til at bevare teknologi, der er udviklet med mangeårig EU-finansiering, på europæiske hænder.* Når dokumenterne er udleveret har Kommissionen 25 dage til at levere sin udtalelse. I disse sager af relevans for Unionens interesser formidles udtalelsen til alle medlemsstater, og den medlemsstat, hvor investeringen finder sted skal i videst mulig omfang tage hensyn til udtalelsen. Når den ikke følges skal den pågældende medlemsstat begrunde det over for Kommissionen.

Transparens og ligebehandling

For at sikre transparens og ligebehandling skal medlemsstaterne bl.a. fastlægge kriterier, detaljerede procedureregler og frister under deres screeningsmekanismer. Afgørelserne der følger af konkrete screeninger skal kunne prøves ved domstolene og følsomme oplysninger skal holdes fortrolige, herunder når de udveksles på tværs af medlemsstater og med Kommissionens. Endvidere skal medlemsstaterne forelægge en årlig rapport for Kommissionen om anvendelsen af deres mekanismer. De medlemsstater, der ikke har en mekanisme, skal på grundlag af de oplysninger, som er til rådighed, forelægge en rapport om de udenlandske direkte investeringer, der har fundet sted på eget geografiske område.

Evaluering

Forslaget indebærer, at forordningens anvendelse evalueres senest 3 år efter dens ikrafttræden med udgangspunkt i en rapport fra Kommissionen. Om nødvendigt ledsages rapporten af et lovgivningsforslag.

Juridisk holdbarhed

Kommissionen lægger vægt på, at forordningens gennemførelse bør være i overensstemmelse med diverse internationale aftaler, som Unionen eller dens medlemsstater er parter i.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig. Forslaget behandles i udvalget for International Handel (INTA) og forventes behandlet på plenaren i juni 2018.

5. Nærhedsprincippet

Forslaget hører ind under Unionens enekompetence, jf. artikel 3, stk. 1, litra e) og artikel 207 i TEUF om den fælles handelspolitik. En vurdering af nærhedsprincippet er derfor ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

I dansk lovgivning eksisterer der ikke en generel hjemmel til at screene investeringer, men der findes forskellige sektorspecifikke lovhjemler, som giver mulighed for at screene udenlandske investeringer i visse sektorer. Dette drejer sig bl.a. om krigsmateriel, **og ift.** cybersikkerhed, forsynings-sikkerhed (herunder for el og gas), aktiviteter i det ydre rum og investeringer fra tredjelande i finansielle virksomheder.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Med afsæt i bl.a. Kommissionens forslag *har regeringen besluttet at igangsætte et arbejde med at vurdere, hvorvidt der bør etableres* et samlet lovgrundlag for screening af udenlandske direkte investeringer i Danmark under hensyn til sikkerhed og offentlig orden. Som udgangspunkt for overvejelserne foretages en nærmere undersøgelse af lovgrundlaget og erfaringerne fra andre lande, der har nationale screeningsmekanismer.

Afhængigt af den endelige udformning af forordningen kan der være behov for at foretage ændringer af de sektorspecifikke lovhjemler, som giver mulighed for at screene udenlandske investeringer i visse sektorer.

Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Rækkevidden af de statsfinansielle konsekvenser vil i vid udstrækning afhænge af måden, hvorpå forslaget håndteres på nationalt niveau.

Uanset omfanget af screeningsindsatsen fra dansk side, vil det *efter forordningen* være nødvendigt at etablere en myndighedsfunktion (*kontakt-punkt*). *Myndighedsfunktionen vil - som minimum – skulle modtage notifikation om andre EU-landes igangværende screeninger samt udarbejde og fremsende en årlig afrapportering til EU-Kommissionen om anvendelsen af den evt. nationale screeningsmekanisme. Omkostningerne herved ventes at være af begrænset omfang.*

I forbindelse med arbejdet med at vurdere mulighederne for at indføre en horisontal screeningsmekanisme i Danmark, vil ressourcforbruget blive afdækket i den forbindelse.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Det vurderes, at *forordningens gennemførelse* kan få visse samfundsøkonomiske konsekvenser, idet det ikke *kan* udelukkes, at *dette* vil blive opfattet som protektionistisk af EU's handelspartnere, og at øget brug af screening *i visse EU-lande* eller selve eksistensen af en screeningsmekanisme i visse tilfælde kan komplicere danske virksomheders adgang *til* at foretage investeringer på disse markeder.

De samfundsmæssige konsekvenser vurderes *dog i stor udstrækning* at afhænge af måden, hvorpå en national screeningsmekanisme implementeres i Danmark. Særligt hvis en national mekanisme anvendes til at screene en væsentlig andel af de udenlandske investeringer ind i Danmark, kan det ikke udelukkes, at det vil have en negativ påvirkning på investeringslysten og adgangen til udenlandsk kapital. Såfremt værdien af de samlede investeringer falder, vil det alt andet lige have en negativ samfundsøkonomisk effekt. Omvendt kan nationale screeninger dog medføre positive samfundsøkonomiske konsekvenser i visse tilfælde, herunder hvis det forhindrer, at kontrol med danske virksomheder overtages af statsstøttede investorer, der har mere strategiske industripolitiske målsætninger med investeringen, *herunder fx opererer efter en målsætning om at trække teknologi og viden ud af Danmark.*

I forbindelse med arbejdet med at vurdere mulighederne for, at indføre en horisontal screeningsmekanisme i Danmark, vil de samfundsmæssige konsekvenser blive afdækket i den forbindelse.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Forslaget forventes i visse tilfælde at kunne få væsentlige negative økonomiske konsekvenser for virksomheder, der har brug for kapitaltilførsel, som blokeres eller forsinkes i forbindelse med en national eller Kommissionsforanstaltet screeningsproces. Endvidere kan forpligtelserne til at udlevere oplysninger medlemsstaterne imellem eller fra medlemsstat til Kommissionen ikke udelukkes at *ville* pålægge virksomhederne nye administrative byrder. Endvidere kan danske virksomheders adgang til at investere i tredjelande problematiseres som følge af dansk screening, eller hvis forslaget som sådan opfattes som protektionistisk og diskriminerende. Omvendt kan det ikke udelukkes, at forslaget kan være forbundet med positive økonomiske konsekvenser for virksomheder, der måtte risikere at miste et konkurrencemæssigt forspring som følge af en *strategisk* baseret udenlandsk direkte investering.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

Forslaget vurderes ikke at have konsekvenser for beskyttelsesniveauet i Danmark.

8. Høring

Forslaget har været i høring i specialudvalget for konkurrenceevne, vækst og forbrugerspørgsmål. Der er modtaget bemærkninger fra DI, Dansk Erhverv, Landbrug & Fødevarer, Danske Maritime og Rederiforeningen.

Generelle bemærkninger

Flere organisationer peger på, at **Danmark fortsat bør være en åben destination for udenlandske investeringer. Såfremt et eventuelt fælles europæisk regelsæt målrettes, og fokuserer på at håndtere reelle trusler mod sikkerhed og offentlig orden**, kan det være forbundet med visse fordele.

DI påpeger, at EU og Danmark er og bør være en åben destination for udenlandske investeringer, som bidrager til at skabe jobs, tilfører ny teknologi og øger produktiviteten af virksomhederne. Man bør derfor være meget varsom med at indføre tiltag, der kan begrænse adgangen for udenlandske investorer. Indgribende tiltag bør derfor være baseret på grundige vurderinger af, hvilke udfordringer de skal håndtere og hvordan. **DI** finder samtidigt, at udenlandske investeringer skal foretages på gennemsigtige og lige vilkår. Investeringer foretaget med statslige midler i ryggen kan medvirke til at skævvride konkurrencen til ugunst for europæiske investorer. Man kan derfor bakke op om regulering, der begrænser en sådan skævvridning.

Dansk Erhverv vurderer, at Kommissionens forslag kan bidrage positivt til at skabe en mere koordineret og ensartet tilgang til screening af udenlandske direkte investeringer, der forhåbentligt kan øge transparensen og medvirke til, at instrumentet ikke anvendes protektionistisk. Man er positive overfor, at beslutningskompetencen bevares på nationalt niveau, og det skal fastholdes i forhandlingerne. Samtidigt lægger man vægt på, at screeningerne ikke forsinker investeringer fra tredjelande, og at virksomhederne ikke må blive pålagt disproportionale informationskrav. Man ønsker ikke, at forhandlingerne går i en retning, hvor et hensyn til reciprocitet i handelsrelationerne bliver en målsætning.

Rederiforeningen anser, at der kun har været ganske få udenlandske investeringer i EU, der har udgjort en trussel mod sikkerhed og offentlig orden, men givet at nogle medlemsstater ønsker at kunne screene følsomme investeringer, finder man det hensigtsmæssigt med en fælles ramme. En sådan ramme bør være målrettet, således at den alene fokuserer på at håndtere reelle potentielle trusler mod sikkerhed og offentlig orden i medlemsstaterne. Til det formål bør det defineres meget klart og utvetydigt, hvilke kategorier af udenlandske investeringer, der kan underlægges screening, og hvilke forudsætninger der skal opfyldes for, at screening ikke kommer på tale.

Rederiforeningen finder endvidere, at forslaget potentielt kan reducere investeringsniveauet i EU og være undergravende for europæiske investeringer i tredjelande. Risikoen vil dog være betydeligt mindre, såfremt en tilbageholdende og snæver tilgang følges. Man tilføjer, at der er behov for analyse af, hvordan forslaget kan påvirke handel og investeringer fremadrettet. Man er enige med Kommissionen i, at der er behov for at sætte rammer, have klare kriterier, tydelige frister og transparens, herunder for at sikre ikke-diskrimination. Vigtigst for **Rederiforeningen** er det, at EU er opmærksom på, at forslaget ikke må være i modstrid med EU's egen målsætning om at indgå handels og investeringsaftaler med tredjelande, herunder ved at det bliver opfattet som et protektionistisk redskab. Også derfor bør forslagets rækkevidde defineres meget klart.

Danske Maritime anfører ligesom DI, at EU og Danmark er og bør være åbne for udenlandske investeringer, der bidrager til at bevare arbejdspladser, tiltrække teknologi og styrke virksomhedernes produktivitet. Danmark har fx haft stor gavn af, at mange maritime udstyrsvirksomheder er udenlandsk ejede. Man bør være meget varsom i forhold til tiltag, der kan begrænse investeringsmulighederne, og sådanne tiltag bør derfor være baseret på grundig vurdering af hvilke problemer, man ønsker at løse, samt hvordan det gøres effektivt. Ligesom DI finder man, at udenlandske investeringer foretaget på grundlag af statsstøtte kan skævvride handel og konkurrence til ugunst for europæiske investorer, der agerer på markedsøkonomiske vilkår. Regulering der dæmmer op for dette, kan man bakke op om. **Danske maritime** kan overordnet set støtte, at der indføres en europæisk ramme for, at EU og medlemsstaterne kan screene udenlandske investeringer, hvis de vurderes at være en trussel mod sikkerhed eller offentlig orden. Samtidigt lægger Danske Maritime stor vægt på, at EU i størst mulig omfang indgår handels- og investeringsaftaler, der skaber mere åben, fri og ikke-diskriminerende investeringsadgang for europæiske og danske virksomheder.

Landbrug & Fødevarer ser ikke umiddelbart et behov for at vedtage en EU-ramme for screening af udenlandske direkte investeringer. Man ser en

risiko for, at man i visse tredjelande vil se forslaget i sammenhæng med Kommissionens forslag om at modernisere EU's defensiva handelsinstrumenter, og som et instrument rettet mod udvalgte lande, der udgør vigtige eksportmarkeder for den danske landbrugs- og fødevarerklunge. En EU-ramme for screening af udenlandske direkte investeringer bør holdes så fleksibel som muligt og baseres på højest mulige grad af frivillighed for medlemsstaternes deltagelse og videreformidling af oplysninger.

Hensynet til sikkerhed og offentlig orden

Der peges generelt på et behov for at tydeliggøre og indsnævre, hvad der menes med sikkerhed og offentlig orden, således at begreberne ikke kan misbruges til at screene for andre formål.

DI finder, at det kan være fornuftigt at screene udenlandske investeringer, hvis de er til fare for landets sikkerhed eller den offentlige orden. Samtidigt er det vigtigt, at der er klarhed over, hvad der menes med disse begreber, som kan forekomme elastiske. **DI** peger på, at nogle medlemsstater fx kunne se sig fristet til at definere risikoen for udflytninger af arbejdspladser i forbindelse med en udenlandsk investering som værende en trussel mod den offentlige orden.

I forhold til de faktorer, der kan tages i betragtning under hensyn til sikkerhed og offentlig orden, påpeger **DI**, at Danmark allerede har regler om, at energiinfrastrukturen forbliver under offentligt ejerskab. Man anser ikke, at der behov for at udvide screeningen i relation til kritisk infrastruktur. Man anmoder endvidere om påpasselighed i forhold til screening baseret på trusler mod kritisk teknologi, fordi det kan vise sig meget omsiggribende givet, at mange europæiske virksomheder beskæftiger sig med fx robotteknologi. I forhold til forsvarsindustrien påpeger man, at Danmark allerede har regler om, at forsvarsindustrielle virksomheder ikke kan sælges til udlandet uden forudgående tilladelse fra Justitsministeriet. **DI** påpeger endvidere, at forslaget synes at rette fokus på at håndtere den teknologioverførsel, der kan ske ved en investering i virksomheder der producerer dual use produkter. Man påpeger i den forbindelse, at en sådan teknologioverførsel allerede er reguleret i EU's regler om eksportkontrol, hvorfor der ikke synes at være behov for yderligere regulering. **DI** anser, at der er væsentlig usikkerhed om forslagets fokus på, at forsyningssikkerhed for kritiske inputvarer kan være udslagsgivende for screening af hensyn til sikkerhed og offentlig orden. Konkret er man usikker på, om EU's fokus på forsyningssikkerhed handler om tilgangen til råvarer eller forstyrrelser af forsyningskæderne, som følge af udenlandske investeringer inden for sektoren.

Dansk Erhverv finder det uklart om faktorer, der jf. forslaget kan indgå i overvejelserne om eventuel screening af hensyn til offentlig orden og sikkerhed, er udtømmende. Det bør således udspecificeres, således at den juridiske usikkerhed mindskes, og et meget bredt defineret område ikke kan misbruges til protektionistiske formål.

Rederiforeningen finder det afgørende, at forslaget udelukkende fokuserer på udenlandske direkte investeringer, der har et reelt potentiale til at true sikkerheden og den offentlige orden i medlemsstaterne. Det må ikke misbruges ud fra kortsigtede hensyn til nationale økonomiske interesser eller til at fremme reciprocitet, da markedsadgangsproblematikker adresseres bedre andre steder. Det er meget vigtigt, herunder af hensyn til transparens, at forslaget i højere grad præciserer, hvilke faktorer, der kan tages i betragtning ved screeninger baseret på hensyn til national sikkerhed eller offentlig orden.

Danske Maritime anser det for legitimt at screene udenlandske investeringer, der er til fare for medlemsstaternes sikkerhed eller offentlige orden, men samtidigt er det vigtigt, at der er klarhed over, hvad der forstås ved disse begreber, som forslaget ikke definerer tydeligt. Ligeledes er de listede faktorer, der kan indgå i overvejelserne om evt. screening uklare og åbne for fortolkning. Screeningerne må ikke kunne anvendes til at afskærme for udenlandske investeringer, der er foretaget på markedsvilkår.

Samarbejdsmekanismen og informationsforpligtelser

Der udtrykkes i særlig bekymring for potentielle negative konsekvenser af forslagets informationsforpligtelser, herunder i forhold til administrative byrder, opsættende virkninger på investeringer og misbrug af informationerne.

DI påpeger, at den information Kommissionen og andre medlemsstater kan kræve udleveret i relation til investeringer i danske virksomheder reelt vil skulle udleveres af den pågældende virksomhed selv og, at informationerne måske kan misbruges af virksomhedens konkurrenter. Det vækker bekymring, hvorfor det bør defineres klarere, hvilke informationer virksomheder kan blive pålagt at udlevere.

Dansk Erhverv peger på de bestemmelser i forslaget, der indebærer, at andre medlemsstater og Kommissionen af egen drift kan anmode om oplysninger for at vurdere, om en investering i en anden medlemsstat kan udgøre en trussel mod egen sikkerhed eller offentlige orden. Man finder det uklart, i hvilket omfang bestemmelserne medfører nye informationsforpligtelser, der kan bebyrde både den danske stat og danske virksomheder, der pålægges at udlevere oplysningerne. Der er potentielt tale om nye

administrative byrder, hvorfor informationsforpligtelsen bør begrænses så meget som muligt. Man er endvidere usikker på, hvilke informationsforpligtelser, der reelt påhviler medlemsstater, der ikke har screeningsmekanismer.

Dansk Erhverv er stærkt bekymrede over, at andre medlemsstater og Kommissionen har adgang til at kræve oplysninger fra danske virksomheder, og det må ikke være muligt for disse at påtvinge en medlemsstat at gennemføre screeninger, som medlemsstaten ikke selv finder nødvendige, eller at udlevere oplysninger om sådanne investeringer. Det bør tilføjes forslaget, at kompetencen til at bede virksomheder om oplysninger alene ligger hos den medlemsstat, der har kompetence til at træffe en endelig beslutning. Man er endvidere bekymret for, at forslagets indbyggede frister for at afgive bemærkninger eller holdninger til investeringer i en anden medlemsstat, kan få opsættende virkning på investeringen. Man anser, at de foreslåede frister med fordel kan forkortes ved, at Kommissionen foretager deres vurderinger sideløbende med medlemsstaterne fremfor i forlængelse heraf. Man opfordrer endvidere til, at en eventuel dansk implementering kan sikre, at processerne kan gennemføres hurtigere.

Danske Maritime kan som udgangspunkt tilslutte sig forslaget om, at medlemsstaterne kan udveksle oplysninger med hinanden og Kommissionen om udenlandske investeringer, der har potentiale til at true sikkerheden og den offentlige orden. Men også i den forbindelse er det nødvendigt at definere klarere, hvad der menes med sikkerhed og offentlig orden, så der ikke er mulighed for fri fortolkning. Det er endvidere vigtigt, at virksomheder som bliver inddraget i en eventuel screening ikke tvinges til at afgive informationer, der kan misbruges af deres konkurrenter.

Kommissionens screening

Dansk Erhverv påpeger, at referencerne til projekter, hvor det kan være i Unionens interesse at screening investeringer under hensyn til sikkerhed og offentlig orden, i nogle tilfælde forekommer at være meget bredt defineret. I den forbindelse understreger man, at Horizon 2020 og de store infrastrukturprojekter omfatter en række aktiviteter, der vil være uproblematisk i forslagets kontekst. Man anser det dog ikke for problematisk under hensyn til, at forslaget bevarer den endelige beslutningskompetence hos medlemsstaterne.

Rederiforeningen anser, at Kommissionens screeninger bør være baseret på en meget transparent tilgang fra Kommissionen til, hvad der menes med "unionens interesser". Det bør stå meget klart for den udenlandske investor og den europæiske virksomhed, der er genstand for investeringen. Man finder endvidere, at involveringen af Kommissionen i screenin-

gen kan give spillerum for konflikter mellem medlemsstaterne, der i vid udstrækning kæmper mod hinanden om at tiltrække jobs.

Fraværet af en konsekvensanalyse

Dansk Erhverv og **Rederiforeningen** finder det utilfredsstillende, at forslaget er fremsat uden en tilhørende konsekvensanalyse, da konsekvensvurderinger giver et bedre grundlag for at træffe hensigtsmæssige politiske valg.

Juridisk holdbarhed

Dansk Erhverv understreger, at det er vigtigt, at forslaget og den følgende praksis ligger inden for de internationale forpligtelser man har i WTO og OECD.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Tyskland, Italien og Frankrig har som de oprindelige initiativtagere overordnet set taget positivt imod forslaget og understreget, at EU-regelsættet ikke skal være et protektionistisk instrument, men derimod svar på nogle meget konkrete udfordringer.

Flere lande har fremhævet bekymringer i forhold til de administrative byrder og understreget, at der ikke må blive tale om et regelsæt, der kan anvendes til protektionistiske formål. Endvidere er der udtrykt skepsis overfor, om instrumentet reelt kan anvendes med henblik på at åbne fremmede markeder.

Forslaget behandles i rådsarbejdsgruppen for handelsspørgsmål. Der har været afholdt tekniske møder ad to omgange, hhv. den 22. februar og den 6. marts 2018. Der blev indledt artikel for artikel-gennemgang den 21. marts 2018, som blev afsluttet den 19. april 2018. Formandskabet forventes på denne baggrund at fremsætte en række kompromisforslag.

De centrale drøftelser i forhandlingerne har været rettet mod øget klarhed i forslagets definitioner af Kommissionens og medlemsstaternes respektive roller og kompetencer ift. samarbejdsmekanismen. Drøftelser om udveksling af oplysninger om udenlandske investeringer blandt medlemsstaterne og Kommissionen, har også været centralt. Her har været bred tilslutning til, at forslaget i højere grad skal tage højde for, at national og EU-lovgivning i visse tilfælde ikke tillader at dele investe-

ringsoplysninger. Det er indtrykket, at Kommissionen har taget den brede enighed til efterretning.

Danmark har præsenteret flere konkrete tekstforslag. Et væsentligt forslag har været en ny artikel om, at medlemsstater kan bede Kommissionen om bemærkninger til en udenlandsk investering foretaget i en medlemsstats territoriale nærområde.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter Kommissionens forslag om et EU-regelsæt for screening af udenlandske direkte investeringer, der *er et vigtigt tiltag* i forhold til, at kunne *gribe ind i de helt særlige tilfælde, hvor udenlandske investeringer, eller andre økonomiske aktiviteter* vurderes at *udgøre en risiko ift. national sikkerhed og offentlig orden*. Omvendt vil regeringen arbejde for at det undgås, at en screeningsmekanisme anvendes til *unødvendigt* protektionistiske formål og dermed hæmmer Danmarks evne til at tiltrække investeringer eller selv investere i andre lande.

Regeringen lægger endvidere vægt på, at den endelige beslutningskompetence bevares på nationalt niveau, således at de nationale myndigheder selv træffer beslutning vedrørende screening.

Regeringen vil ligeledes arbejde for, at de nationale myndigheder kan vælge at konsultere Kommissionen i særlige sager, fx såfremt investeringen har tværeuropæisk islæt eller bredere geopolitiske aspekter. I sidste ende bør beslutningskompetencen dog bevares på nationalt niveau.

Regeringen arbejder endvidere for, at regelsættet *holder sig inden for de internationalt anvendte begreber* ”national sikkerhed og offentlig orden”, *således at der ikke skabes usikkerhed om overholdelsen af EU's og Danmarks internationale forpligtelser. Regeringen mener ikke, at EU-regelsættet bør anvendes som et redskab til at sikre reciprocitet og åbning af andre landes markeder. På den anden side bør der sikres en balance i forhold til at opnå gensidighed i handelspolitikken, som altid bør gøre sig gældende mellem handelspartnere.*

Endelig arbejder regeringen for, at mekanismen bør udformes således, at den ikke pålægger erhvervslivet og danske myndigheder unødvendige administrative byrder eller informationsforpligtelser.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg blev orienteret om forslaget i grund- og nærhedsnotat den 13. november 2017.

Forslag til Europa-Parlamentet og Rådets forordning om gensidig anerkendelse af varer, der er lovligt markedsført i en anden medlemsstat (KOM (2017) 796

Notatet er en opdatering af grund- og nærhedsnotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 22. februar 2018. Ændringerne er fremhævet med fed/kursiv.

1. Resume

Kommissionen fremsatte den 19. december 2017 forslag til forordning om gensidig anerkendelse af varer, der er lovligt markedsført i en anden medlemsstat.

*Forslaget har til hensigt at styrke princippet om gensidig anerkendelse af varer på det ikke- og delvist harmoniserede vareområde og sikre en bedre markedsadgang gennem bestemmelser, der skal gøre det nemmere for både virksomheder og myndigheder at efterleve reglerne på området i praksis. Forslaget **specificerer** det eksisterende anvendelsesområde, giver bedre adgang til information og introducerer en frivillig fælleseuropæisk **erklæring for lovlig markedsføring med henblik på gensidig anerkendelse (herefter gensidig anerkendelseserklæring)**, der skal gøre det lettere for virksomheder at demonstrere lovlig markedsføring af en vare i en anden medlemsstat. Procedurene for myndigheders vurdering af varer og afgørelser om gensidig anerkendelse skærpes, og der etableres en problemløsningsprocedure for virksomheder i regi af SOLVIT-netværket, som gør det muligt at inddrage Europa-Kommissionen i klagesager. Endelig fastlægges en række nye krav til de eksisterende nationale produkt-kontaktpunkter, herunder om information og samarbejde på tværs af medlemsstaterne via et nyt **informations- og kommunikationssystem**.*

***Regeringen støtter hensigten om at mindske unødvendige handelshindringer på vareområdet.** Derfor støtter regeringen Kommissionens forslag, som indeholder tiltag, der styrker kendskabet til og anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse af varer. Regeringen er positiv over for tiltag, der giver adgang til bedre information om nationale regler. Samtidig bakker regeringen op om, at procedurene for myndighedernes sagsbehandling bliver klarere, samt at der bliver skabt øget transparens om afgørelser samt adgangen til en effektiv problemløsningsprocedure for virksomheder til at udfordre afgørelser.*

2. Baggrund

Kommissionen fremsatte den 19. december 2017 forslag til forordning om gensidig anerkendelse af varer, der er lovligt markedsført i en anden medlemsstat. Forslaget erstatter Europa-Parlamentets og Rådets eksisterende forordning (EF) nr. 764/2008 om procedurer for anvendelsen af visse nationale tekniske forskrifter på produkter, der markedsføres lovligt i en anden medlemsstat. Forslaget er oversendt i dansk sprogversion den 23. januar 2018.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF 114(1) *om det indre markeds funktion*. Forslaget skal behandles efter den almindelige lovgivningsmæssige procedure i TEUF artikel 294. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Kommissionen lagde i strategien for det indre marked fra 2015 (KOM(2015)550) op til en række konkrete tiltag, der skulle styrke det indre marked for varer.

Forslaget blev lanceret som en del af Kommissionens ”varepakke” fra den 19. december 2017, der skal styrke det indre marked for varer. Pakken indeholder desuden forslag til forordning om overholdelse og håndhævelse på det harmoniserede vareområde (KOM(2017)795), to rapporter om henholdsvis anvendelsen af direktiv om gennemsigtighed i det indre marked ((EU) 2015/1535) og implementering af bestemmelserne om akkreditering i forordning ((EF) nr. 765/2008) samt meddelelsen ”Varepakken: Styrkelse af tilliden i det indre marked” (KOM(2017)787).

I meddelelsen annonceredes en række ikke-lovgivningsmæssige tiltag på området for gensidig anerkendelse, som skal supplere forslaget til forordning. Det drejer sig om brug af en ”indre markeds-klausul” i national lovgivning, tiltag til at øge kendskabet til gensidig anerkendelse, oplysning og træning af embedsmænd, samarbejde på udvalgte sektorområder i regi af informationsproceduredirektivet (Direktiv (EU) 2015/1535), en regelbog for gensidig anerkendelse samt eventuel udvikling af eksisterende produktlister.

Forslaget til forordning skal bl.a. ses i sammenhæng med forslaget til forordning om den fælles digitale portal ”Single Digital Gateway” (KOM(2017) 256). Denne portal har til formål at skabe én indgang for borgere og virksomheder i EU til information, vejledning og udvalgte

digitale løsninger, der er relevante for regler og rettigheder på det indre marked. Dette er særligt relevant i forhold til de såkaldte produktkontakt-punkter.

Forslaget skal derudover ses i sammenhæng med den handlingsplan for en styrkelse af SOLVIT-netværket, som blev lanceret i maj 2017 (KOM(2017) 255). Dette er særligt relevant i forhold til den *problemløsningsprocedure*, der foreslås for virksomheder.

3. Formål og indhold

Princippet om gensidig anerkendelse gælder for varer, der ikke er omfattet eller kun delvist omfattet af harmoniserede EU-regler, hvilket bl.a. omfatter *byggevarer, måleinstrumenter*, tekstiler, fodtøj, børnepasningsartikler, smykker og møbler. Forslaget finder således ikke anvendelse på det harmoniserede vareområde, der f.eks. omfatter medicinsk udstyr.

Princippet om gensidig anerkendelse er med til at sikre, at varer gensidigt anerkendes på tværs af medlemsstaterne, selvom der er fastsat nationale særregler. Princippet betyder, at varer, der allerede er lovligt markedsført i én medlemsstat også kan lovligt markedsføres i andre medlemsstater uden at opfylde yderligere krav, der ikke kan begrundes ud fra tvingende almene hensyn.

Formålet med forslaget er at bidrage til et velfungerende indre marked for varer, hvor nationale regler og praksisser fortsat udgør barrierer for varernes frie bevægelighed.

Den eksisterende forordning for gensidig anerkendelse har allerede til hensigt at reducere eventuelle barrierer, men reglerne fungerer imidlertid ikke optimalt i praksis, bl.a. pga. dårligt kendskab og anvendelse blandt både myndigheder og virksomheder. Det ses fortsat, at nationale myndigheder stiller ubegrundede krav til virksomheder om fx at fremlægge yderligere dokumentation og tests eller at tilpasse deres produkter, før disse kan markedsføres i *den* pågældende medlemsstat, på trods af at de allerede er lovligt markedsført i en anden medlemsstat.

I Kommissionens forslag er der således en række områder, der skal forbedre gensidig anerkendelse af varer:

Anvendelsesområde og definitioner

Med forslaget specificeres anvendelsesområdet, og der introduceres en række definitioner, fx i forhold til relevante typer aktører i forsyningskæden og varernes cirkulation på markedet.

Gensidig anerkendelseserklæring

Forslaget indfører en ny frivillig gensidig anerkendelseserklæring, som virksomheder kan bruge, når de skal demonstrere over for en myndighed, at deres varer allerede er lovligt markedsført efter en anden medlemsstats nationale regler. Fremover kan alle virksomheder og myndigheder dermed tage udgangspunkt i et fælleseuropæisk format med en række obligatoriske oplysninger.

Kommissionen lægger op til, at gensidig anerkendelseserklæringen skal udarbejdes af den erhvervsdrivende (enten producenten, dennes bemyndigede repræsentant, importøren eller distributøren), efter skabelonen, der er angivet i forordningens bilag. Såfremt producenten ikke er i stand til at udfylde de informationer i erklæringen, der relaterer sig til markedsføringen af varen, skal disse udfyldes af enten importøren eller distributøren. Erklæringen skal udarbejdes på et af EU's officielle sprog, og eventuel oversættelse til destinationslandets sprog skal foretages af den erhvervsdrivende. ***Den erhvervsdrivende kan gøre gensidig anerkendelseserklæringen tilgængelig online forudsat, at det fremgår klart, hvilken varetype erklæringen refererer til samt at onlineerklæringen monitoreres og er let tilgængelig for myndighederne. Erklæringen kan derudover, efter anmodning fra myndigheden i destinationslandet, indsendes til myndigheden enten elektronisk eller i papirform. I tilfælde af, at en erhvervsdrivende gør brug af den gensidige anerkendelseserklæring kan myndigheden kun kræve yderligere medfølgende dokumentation fra en erhvervsdrivende til påvisning af, at varen markedsføres lovligt i en anden medlemsstat, hvis det er nødvendigt for at kunne verificere indholdet i erklæringen. Hvis den erhvervsdrivende derimod ikke anvender erklæringen, kan myndigheden anmode den erhvervsdrivende om at levere dokumentation og information om varen efterfølgende.***

Myndigheders sagsbehandling og afgørelser

Hvor de nationale myndigheder har intention om at træffe en administrativ afgørelse om en vare, skal den pågældende myndighed informere den erhvervsdrivende herom og herefter påbegynde vurderingen af varen. Myndigheden skal i samme ombæring informere den erhvervsdrivende om muligheden for at anvende gensidig anerkendelseserklæringen. Den erhvervsdrivende skal have mindst 20 dage til at indsende yderligere information eller eventuelle kommentarer til selve vurderingen.

Forslaget fastsætter ***derudover*** en styrket procedure for myndighedernes sagsbehandling og afgørelser om gensidig anerkendelse af varer. Myndigheder skal som udgangspunkt acceptere tests og certifikater fra akkrediterede certificeringsorganer akkrediteret i relation ***til*** forordning (EF) nr. 765/2008. Desuden skal myndighederne i deres afgørelser forholde sig

eksplicit til en række elementer. Det skal bl.a. fremgå, hvilken national regel samt hvilke almene tvingende hensyn der lægges til grund for afgørelsen og bevis for legitimiteten heraf. **Afgørelserne skal herefter indberettes** til både Kommissionen og de andre medlemsstater via et nyt **informations- og kommunikationssystem**. Afgørelser skal angive klagemuligheder, inklusiv den problemløsningsprocedure som der med forordningen indføres i regi af SOLVIT.

I forbindelse med myndigheders vurdering af en given vare, kan myndighederne kun midlertidigt suspendere varen på markedet, hvis der er tale om særlige sikkerhedshensyn. Det kan være at varen udgør en alvorlig risiko eller fare for offentligheden. Ved suspension skal medlemsstaten notificere den relevante erhvervsdrivende, Kommissionen og de andre medlemsstater. Såfremt det er relevant at notificere gennem RAPEX-systemet under produktsikkerhedsdirektivet (Direktiv 95/2001/EC), er en særskilt notifikation i henhold til denne forordning ikke nødvendig.

Problemløsningsprocedure

Forslaget indfører en ny problemløsningsprocedure i forbindelse med afgørelser. **I tilfælde af en afgørelse om nægtet eller begrænset markedsadgang** har en erhvervsdrivende, **som alternativ til de nationale klageprocedurer**, mulighed for at henvende sig til SOLVIT-netværket. **SOLVIT-netværket er en udenretslig problemløsningsmekanisme, der gratis leverer praktiske løsninger til borgere og virksomheder, der møder problemer relateret til myndighedernes anvendelse af EU-lovgivningen. Forelægger en erhvervsdrivende en sag ved SOLVIT, hvor en løsning ikke kan findes, og der fortsat er tvivl om, hvorvidt den administrative afgørelse er forenelig med princippet om gensidig anerkendelse, kan de involverede SOLVIT-centre efter den nye problemløsningsprocedure bede Kommissionen undersøge sagen. Kommissionen skal, efter sin undersøgelse, afgive en udtalelse om sagen inden for 6 uger fraregnet den tid, det tager Kommissionen at indhente yderligere information og dokumenter. Hvor en sag fortsat ikke er afsluttet, skal Kommissionen afgive en udtalelse, som skal tages i betragtning i det videre sagsforløb i SOLVIT.**

Produktkontaktpunkter

Forslaget foreskriver en række nye krav til de eksisterende produktkontaktpunkter, som medlemsstaterne allerede har pligt til at drive i medfør af den gældende forordning om gensidig anerkendelse af produkter. I dag skal produktkontaktpunkterne oplyse om medlemsstaternes nationale regler, kompetente myndigheder og nationale retsmidler, men der findes imidlertid ingen krav til fx den indholdsmæssige kvalitet af oplysningerne. Med forslaget bliver produktkontaktpunkternes rolle udvidet. De underlægges kvalitetskrav om udformning af information og oplysninger om relevante myndig-

hedskontakter og klagemuligheder, som følger af forslaget til forordning om den fælles digitale portal. Henvendelser til produktkontaktpunkterne skal som hidtil besvares inden for 15 arbejdsdage.

Finansiering

Forslaget indeholder bestemmelser om, at oplysningskampagner, træningsaktiviteter, samarbejdstiltag mellem produktkontaktpunkterne samt dataindsamling kan finansieres inden for de nuværende rammer af EU's budget tildelt det indre marked for varer og tjenesteydelser.

Brug af it-system til samarbejde og koordination

Ifølge forslaget vil der skulle anvendes et informations- og **kommunikationssystem** i myndighedernes arbejde. Kommissionen skal i den forbindelse vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at specificere detaljerne for systemet og dets funktionaliteter. Systemet er det samme, som anvendes i forslag til forordning om overholdelse og håndhævelse på det harmoniserede vareområde.

Afrapportering og evaluering

Endelig lægges der i forslaget op til, at Kommissionen skal gennemføre en evaluering af forordningen og udfærdige en rapport herom hvert femte år. Heri skal indgå relevant indsamlet data, bl.a. fra det nye **informations- og kommunikationssystem**.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet er i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure (TEUF artikel 294) medlovgiver.

Sagen behandles i Europa-Parlamentets udvalg om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (IMCO-udvalget). Ivan Štefanec (EPP) er udpeget som ordfører på forslaget, *mens Virginie Rozière (S&D), Morten Løkkegaard (ALDE) og Pascal Durand (Greens/EFA) er udpeget som skyggeordførere*. Der foreligger endnu ikke en udtalelse om forslaget. **Ordførerens udkastrapport blev offentliggjort 17. april 2018 og IMCO-udvalget forventes at stemme om forslaget 3. september 2018.**

5. Nærhedsprincippet

I forslaget redegør Kommissionen for, at der er behov for en mere ensartet anvendelse af princippet for gensidig genkendelse på tværs af medlemsstaterne. Det er Kommissionens vurdering, at der er brug for mere detaljerede regler og samarbejdsformer for at sikre, at virksomheder oplever den samme behandling hos myndigheder på tværs af medlemsstaterne.

Regeringen vurderer, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, idet manglende transparens og forskelligartet praksis i de respektive lande udgør en væsentlig del af udfordringerne forbundet med princippet om gensidig anerkendelse. Samtidig er det vurderingen, at en fælles praksis for at påklage afgørelser vil lede til en mere effektiv håndhævelse, som ikke vil kunne opnås uden en fælles EU-tilgang.

6. Gældende dansk ret

Forslaget vil få direkte virkning i dansk ret og erstatter Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EF) nr. 764/2008 om procedurer for anvendelsen af visse nationale tekniske forskrifter på produkter, der markedsføres lovligt i en anden medlemsstat.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Forordning skal efter vedtagelse ikke implementeres, men vil gælde umiddelbart i medlemsstaterne. Forslaget har ikke indvirkning på de nationale særregler, der findes i Danmark for varer på det ikke-harmoniserede område, ligesom forslaget heller ikke forhindrer Danmark i at indføre nye nationale særregler i henhold til TEUF artikel 36.

Forslaget omhandler udelukkende procedurer for sagsbehandling og afgørelser i forhold til princippet om gensidig anerkendelse.

Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Det må forventes, at **nationale** myndigheder vil have et øget ressourceforbrug til sagsbehandling og tiltag relateret til udvikling og drift af produktkontaktpunktet. Forslaget forventes dog ikke i sin helhed at medføre væsentlige statsfinansielle konsekvenser.

Kommissionen har i sin konsekvensvurdering henvist til, at brugen af SOLVIT-centrene i den foreslåede problemløsningsprocedure forventes at kræve yderligere to årsværk. I forhold til udgifterne **forbundet med det stigende administrative samarbejde mellem produktkontaktpunkterne på det ikke-harmoniserede vareområde** henviser Kommissionen i konsekvensvurderingen til udgifterne forbundet med det administrative samarbejde på det harmoniserede vareområde, hvor de årlige omkostninger udgør i gennemsnit 1.2 millioner euro pr. medlemsstat. Kommissionen forventer imidlertid, at omkostningerne vil være mindre, idet det harmoniserede vareområde udgør en større andel af den samlede produktionssektor.

Det endelige ressourceforbrug vil imidlertid afhænge af *forordningens endelige udformning*.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget må forventes at bidrage til øget konkurrence og en mere fair markedsadgang på det indre marked og dermed at medføre positive samfundsøkonomiske konsekvenser.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Kommissionen vurderer, at virksomheder vil spare ressourcer i form af mindre behov for fx tilpasning af varer til forskellige markeder samt duplikation af tests og procedurer. Hertil estimerer Kommissionen besparelser på mellem 1000 og 150.000 EUR pr. produkt og marked. Desuden vurderer Kommissionen, at forretningsmulighederne for virksomhederne udgør mellem 40.000 og 500.000 EUR pr. produkt og marked.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

Forslaget vurderes ikke at have konsekvenser for beskyttelsesniveauet eller andre konsekvenser for Danmark.

8. Høring

Forslaget er sendt i høring i EU-specialudvalget for vækst- konkurrenceevne og forbrugerspørgsmål med frist den 12. januar 2018. Der er modtaget høringssvar fra Dansk Erhverv, Danske Regioner og Dansk Industri.

Dansk Erhverv (DE) hilser Kommissionens forslag velkommen og ser positivt på, at der sættes ind for at sikre en bedre og mere velfungerende brug af princippet for gensidig anerkendelse. Princippet er en af de bærende rettigheder i det indre marked, men har i en årrække reelt været vanskeligt for europæiske virksomheder at gøre brug af. Der er flere eksempler på at varer der er lovligt placeret på markedet i et EU-land bliver blokeret i et andet EU-land på grund af nationale særregler der typisk ikke har noget egentligt retfærdiggørelse og som endvidere sjældent er notificerede. Dette skaber unødige barrierer på det indre marked. Disse barrierer hæmmer væksten, forhindrer virksomhedernes legitime adgang til andre EU-landes markeder og kan kun vanskeligt adresseres i praksis. Derfor er det afgørende, at der sikres en bedre udnyttelse af princippet om gensidig anerkendelse, der vil medvirke til at styrke det indre marked til gavn for den økonomiske vækst i Europa. DE vurderer derfor kommissionens forslag om at klargøre anvendelsesområdet, introducere frivillige egen-erklæringer og i øvrigt stramme op på procedurerne og samarbejdet mellem myndighederne positivt. Det er vigtigt at det generelt klargøres i

forslaget at eventuelle undtagelser for princippet om gensidig anerkendelse skal være baseret på egentlige nationale forskelle mellem medlemsstaterne. Et produkt der vurderes sikkert og kan sælges i én medlemsstat, kan således kun vurderes usikkert i en anden medlemsstat, hvis der reelt er egentligt legitime forskelle på de to landes fysiske forhold eller indbyggere. Samlet set, ser DE positivt på forslaget og forventer at dette vil kunne medvirke til at sikre et mere velfungerende indre marked gennem en nemmere adgang til at benytte princippet om gensidig anerkendelse. Forslaget vil kunne forbedres yderligere hvis der strammes op på de foreslåede deadlines, lettes på oplysningskravene for virksomhederne, og etableres et samarbejde, hvor beslutninger om markedsadgang kan både træffes og udføres hurtigt og effektivt.

DE fremhæver, at det fremgår at princippet om gensidig anerkendelse ikke kan anvendes på området for offentlige udbud. Det er ifølge DE åbenlyst at visse sprogkrav kan være nødvendige og dermed kan undtages. Det er derimod ikke åbenlyst hvorfor tekniske specifikationer undtages som sådan. Selve beskrivelsen af de tekniske specifikationer der er nødvendige for at kunne udføre et offentligt udbud er naturligvis ikke i sig selv en begrænsning af det indre marked, men hvis der stilles krav som er urimelige, diskriminerende eller disproportionale, til produkter fra andre medlemsstater kan det være et specifikt brud med princippet om gensidig anerkendelse og bør derfor ikke undtages.

DE fremfører desuden, at om end selve eksistensen af en præ-godkendelsesprocedure for varer ifølge forslaget ikke per se er en overtrædelse af reglerne for det indre marked – så er det fortsat en forudsætning at kravet om en præ-godkendelse er proportionalt, ikke-diskriminerende og lever op til en varetagelse af en offentlig interesse som er afspejlet i EU-retten. Hvis en ansøgning om godkendelse afvises kan dette dog ifølge DE behandles efter principperne om gensidig anerkendelse. Det er i den sammenhæng vigtigt at både det første forhold (hvorvidt proceduren er juridisk i orden i sig selv) og det andet forhold (hvorvidt adgang kan afvises i en konkret sag) – begge medfører at virksomheder kan udfordre myndighederne efter princippet om gensidig anerkendelse. Undtagelsen bør således alene omfatte det forhold at der findes en præ-godkendelsesprocedure overhovedet.

Videre fremhæver **DE**, at der introduceres en mulighed for virksomheder til at lave egen-erklæringer på at den berørte vare er lovligt placeret på markedet i en anden medlemsstat og at princippet om gensidig anerkendelse derfor kan benyttes. I den forbindelse kræves der en række andre oplysninger om hvilke gældende regler varen lever op til i den medlemsstat, hvor varen er placeret på markedet. DE ser som udgangspunkt positivt på at processen for at kunne påkalde sig princippet om gensidig aner-

kendelse lettes for virksomhederne og DE støtter at denne adgang lettes. Princippet om gensidig anerkendelse er et af de bærende principper for det indre marked og dette princip bør som udgangspunkt gælde uden anden dokumentation end at man identificerer varen og erklærer at den er lovligt placeret på markedet i en anden medlemsstat. De oplysninger, som Kommissionen foreslår, går videre end dette. Annexets punkt 4 (særligt 4.1) præsenterer en ekstra byrde på virksomhederne – som vil skulle oplyste hvert individuelt stykke lovgivning der kan være relevant for produktet. Specifik national lovgivning gælder som udgangspunkt ikke i den medlemsstat man søger markedsadgang til og det er derfor ikke åbenlyst hvorfor det er en essentiel oplysning. Fælles europæiske regler skal være overholdt for overhovedet at kunne placere varen lovligt på markedet i enhver medlemsstat. Det burde derfor være nok at identificere og beskrive varen præcist, samt at erklære at man overholder de gældende regler i landet (og relevante EU-regler). Det er ikke åbenlyst hvilken værdi der tilføres ved et krav om en længere gennemgang af nationale (og EU)-regler for hvert enkelt produkt. Dette synes at være en disproportional byrde på virksomhederne.

Udover dette kunne det ifølge **DE** være formålstjenstligt at definere hvornår en sådan erklæring rettidigt kan leveres til de relevante myndigheder. Vil man som virksomhed kunne udarbejde erklæringen når et produkt nægtes markedsadgang eller forestiller man sig at der skal laves egen-erklæringer for alle produkter således at de kan leveres straks? Det ville være en betragtelig fordel for virksomhederne, hvis egen-erklæringen kunne leveres efter en sag er opstået vedrørende et specifikt produkt.

Det fremgår desuden, at økonomiske enheder er ansvarlige for de oplysninger der er givet i egen-erklæringen. **DE** fremfører, at siden det er muligt for flere økonomiske enheder at afgive oplysninger og at disse løbende opdateres, så bør det klargøres at de økonomiske operatører kun er ansvarlige for de oplysninger de selv har afgivet til de relevante myndigheder.

Hvor en virksomhed vælger ikke at benytte egen-erklæringen er det op til medlemsstaten at udbede sig de oplysninger som den måtte finde nødvendig. Dette bør ifølge **DE** ske under hensyn til proportionalitetsprincippet (som det også angives), og endvidere under krav om at der bedes om konkrete, specifikke og præcist definerede oplysninger.

DE finder det positivt at der indføres deadlines for notificering af Kommissionen og andre medlemsstater, hvis der nægtes markedsadgang og at der skal foreligges en egentlig forklaring på hvorfor der ikke kan gives markedsadgang. Det havde imidlertid været hensigtsmæssigt også at fast-

sætte en deadline for hvor lang tid det kan tage at lave den egentlige vurdering af varen.

DE vurderer det desuden positivt, at det ikke har opsættende virkning at en medlemsstat undersøger hvorvidt der kan gives markedsadgang. Undtagelserne kunne dog med fordel specificeres yderligere. Der ligger ifølge **DE** ret megen fortolkningsfrihed i sundhed, sikkerhed eller den offentlige orden og/eller moral foruden forebyggelse af kriminalitet. Det er endvidere positivt at der fra medlemsstaternes side skal medfølge en forklaring på hvorfor det er nødvendigt midlertidigt at nægte markedsadgang i disse undtagelsestilfælde og at denne forklaring skal notificeres til Kommissionen og de andre medlemsstater.

Det er desuden ifølge **DE** positivt at tests (der er gennemført i overensstemmelse med EU-retten) gensidigt anerkendes uanset oprindelsesland indenfor EU, så man undgår de mange tilfælde af gen-testning der skaber unødige byrder for virksomhederne.

Ifølge **DE** kræves det, at SOLVIT altid benyttes først – før nogen videre procedure kan sættes i værk. Dette skaber ifølge **DE** reelt en betragtelig forsinkelse der er u hensigtsmæssig. Virksomhederne taber penge for hver dag et produkt ikke kan introduceres på markedet. Formålet med at introducere denne fasttrack-procedure (problem-solving-mechanism) er jo netop at kunne få en ”hurtig” afgørelse og ikke skulle hænge i SOLVIT systemet i måneds- eller årevis, hvorefter en del af sagerne lukkes som uløste. Hvis det kræves at der skal køre en hel eller delvis SOLVIT-proces før denne mekaniske kan aktiveres, så vil en løsning/afgørelse formentlig komme så sent at varen simpelthen tilbagetrækkes og/eller at der skabes betragtelige tab i form af manglende indtjening for de berørte virksomheder. Den nye foreslåede mekanisme bør ifølge **DE** kunne benyttes så snart et problem med myndighederne opstår og der ikke kan findes en mindelig løsning indenfor en helt kort og udspecificeret tidsfrist.

For så vidt angår den nye procedure så angives det ifølge **DE**, at tidsfristerne skal være i overensstemmelse med Det Europæiske Kodeks for God Forvaltningsskik. Her fremgår det (i artikel 17) at: ”Tjenestemanden sikrer, at der ved enhver anmodning eller klage til institutionen uden unødigt forsinkelse træffes en afgørelse inden for en rimelig tidsfrist og under ingen omstændigheder senere end to måneder fra datoen for modtagelsen.” og ” Såfremt der ikke inden for ovennævnte tidsfrist kan træffes afgørelse om en anmodning eller klage til institutionen på grund af anliggendets komplicerede beskaffenhed, underretter tjenestemanden snarest muligt afsenderen herom.” **DE** fremfører i den sammenhæng, at i det omfang at der kan træffes beslutninger indenfor 2 måneder vil dette være en betragtelig forbedring af de nuværende forhold, men det er naturligvis

vigtigt at undtagelsen for komplicerede sager ikke benyttes til at undergrave den almindelige tidsfrist i praksis. Det fremgår dog at Kommissionen hvis forespurgt har 3 måneder til alene at henvende sig til de berørte parter ("enter into communication") (artikel 8. stk. 2) og at man således ikke har ambitioner om at overholde det førnævnte kodeks. Dette er ifølge **DE** stærkt utilfredsstillende.

Det er ifølge **DE** positivt at det klagøres at oplysningerne fra myndighederne om princippet om gensidig anerkendelse og de procedurer der sikrer at princippet i praksis kan benyttes, altid skal leveres uden omkostninger for virksomhederne (free of charge). Det foreslås dog også at myndighederne bliver pålagt at afgive informationer indenfor 15 arbejdsdage. **DE** ønsker denne tidsfrist forkortet.

Det er ikke opgivet hvornår den første evaluering af lovgivningen skal foregå. En fem-årig periode synes dog ifølge **DE** meget lang ift. at vurdere om lovgivningen, og særligt de specifikke procedurer, virker. **DE** foreslår derfor at procedurerne evalueres to år efter ikrafttrædelsestidspunktet og hvert femte år efterfølgende.

Endelig fremhæver **DE**, at Kommissionen foreslår en udsat implementering ("to defer the application") af disse nye regler. Implementeringsfristen er dog opgjort til 1. januar 2020 – så altså under 24 måneder fra offentliggørelsestidspunktet. **DE** ville foretrække en 12 måneder implementeringsfrist fra offentliggørelsestidspunktet, men ønsker i det hele taget reglerne i effekt så hurtigt som muligt.

Danske Regioner (DR) fremfører, at det set fra en udbudsretlig synsvinkel er problematisk, at et produkt som først er markedsført i én medlemsstat (og dermed er blevet anerkendt som sikkert i den pågældende stat), som udgangspunkt ikke i andre medlemsstater må underkastes kontrol af samme forhold ved produktet eller mødes med yderligere krav. Det øger risikoen for, at det bliver den laveste fællesnævner, der gælder for alle, hvis virksomhederne blot kan vælge at starte deres markedsføring i EU's mindst strikse land og derefter påberåbe sig dette lands vurdering. Det betyder, at man som ordregiver f.eks. ikke nødvendigvis blot vil kunne lægge til grund, at et produkt, som markedsføres i Danmark og har været gennem et eventuelt dansk kontrolsystem, må forventes at være ok. Det betyder, at de ordregivende myndigheder selv skal stille de sikkerhedskrav, som myndighederne tidligere kunne stille (og som myndighederne ville have stillet, hvis Danmark havde været det første land, hvor produktet blev markedsført). Det er ikke hensigtsmæssigt.

DR fremfører, at en manglende EU-harmonisering af kravene for visse produkter kan dels være udtryk for, at det ikke findes nødvendigt at stille

særlige krav til de pågældende produkter, dels være udtryk for, at det er krav, som bedst håndteres på nationalt niveau – f.eks. fordi det vil være svært for medlemsstaterne at blive enige om niveauet for kravene. Hvis det er det sidste, der er årsagen, vil disse nye regler reelt føre til en harmonisering af bagvejen, hvis det betyder, at medlemsstaterne ikke kan håndhæve egne krav til produkter, som først er blevet anerkendt i en anden medlemsstat. Dette er et problem både i udbudsretlig sammenhæng (da denne opgave i realiteten flyttes fra et evt. kontrolsystem til de ordregivende myndigheder) og på alle mulige andre måder.

Dansk Industri (DI) finder ift. anvendelsesområdet, at forslaget tydeliggør, hvornår princippet om gensidig anerkendelse gælder. Forslaget kan dog styrkes ved at præcisere, hvilke legitime ”national public interests”, der kan begrunde nægtet markedsadgang.

DI finder det endvidere positivt, at forslaget eksplicit forholder sig til gensidig anerkendelse af certifikater og testrapporter, den tekniske dokumentation for, at produkter efterlever de eksisterende regler. En tilsvarende passus kunne med fordel indskrives i forslaget til forordning om markedsovervågning, så det præciseres, at det også gælder den tekniske dokumentation relateret til det harmoniserede område.

DI finder det desuden positivt, at forslaget i detaljer redegør for de oplysninger, som virksomhederne har krav på at modtage i forbindelse med en beslutning om nægtet markedsadgang, og at myndighederne pålægges at træffe denne beslutning inden for en frist på 20 dage. **DI** så gerne, at forslaget blev suppleret med en passus om, at den trufne beslutning skal være proportional med formålet.

DI støtter, at beslutninger om nægtet markedsadgang fremover skal meddeles både virksomhederne, Kommissionen og de andre medlemsstater. Det forhold, at andre medlemsstater nu også skal have denne information vil øge opmærksomheden på, hvor udfordringerne er på tværs af fællesskabet, og bidrage til, at de nemmere kan blive løst. **DI** finder det ligeledes positivt, at medlemsstaterne pålægges at redegøre for de tekniske og videnskabelige årsager til, at et produkt midlertidigt nægtes markedsadgang.

DI støtter også forslaget om, at virksomheder fremover på frivillig basis kan udforme en gensidig anerkendelseserklæring. Det kan gøre det nemmere at dokumentere retten til gensidig anerkendelse. **DI** undrer sig dog over, at denne ret tilsyneladende kun vil gælde produkter solgt på hjemmemarkedet og ikke produkter solgt lovligt i andre medlemsstater. **DI** finder ikke, at det bør være en forudsætning for at kunne udarbejde en gensidig anerkendelseserklæring, at produktet sælges på hjemmemarke-

det. Princippet om gensidig anerkendelse gælder, når produktet er lovligt markedsført et andet sted indenfor fællesskabet. Det bør fremgå af forslaget og erklæringen i annexet tilpasses så den afspejler denne mulighed. Forslaget er uklart i forhold til, i hvilken udstrækning, det er en forudsætning for at opnå gensidig anerkendelse, at det land, hvor produktet sælges lovligt, har egne nationale regler på området. Det mener DI ikke bør være en forudsætning. Det væsentlige bør være om produktet er lovligt markedsført.

DI finder, at forslaget tillægger myndighederne meget brede beføjelser i forhold til, hvilke informationer de kan anmode virksomhederne om at få, hvis virksomhederne vælger ikke at anvende en gensidig anerkendelseserklæring. Hvilke informationer, der kan stilles krav om, kan med fordel præciseres bedre. Alternativt bør det fremgå, at myndighederne kun kan anmode om ”de nødvendige informationer”, og ikke, som nu, informationer, ”der kunne være anvendelige” (Artikel 8).

DI anser det som positivt, at virksomhederne kan vælge at samle dokumentation af et produkts lovlighed i et enkelt dokument uanset de egenskaber, som dokumentationen vedrører, er harmoniseret eller ej på EU niveau.

DI glæder sig over, at forslaget lægger op til, at Kommissionen kan inddrages i problemløsningen, når SOLVIT Centrene behandler sager om nægtet markedsadgang. **DI** så dog gerne, at virksomhederne selv fik mulighed for at inddrage Kommissionen i problemløsningen, så virksomhederne ikke er afhængige af, at det nationale SOLVIT Center er enig i virksomhedernes synspunkt, og/eller virksomhedernes ønske om at prioritere deres sag ved at inddrage Kommissionen. SOLVIT Centre kan have andre motiver for ikke at bringe en sag videre, end uenighed om sagens substans, og det bør ikke være udslagsgivende for virksomhedernes mulighed for at få deres sag fuldt belyst. **DI** så desuden gerne, at Kommissionen på eget initiativ kunne vælge at gå ind i sager (evt. på opfordring fra virksomheder eller organisationer) og at Kommissionen blev pålagt at foretage en vurdering af sager, der er indbragt for SOLVIT Centrene, uafhængig af de synspunkter de involverede SOLVIT Centre måtte have. Det ville bidrage til en bedre fælles forståelse af princippet om gensidig anerkendelse, styrke virksomhedernes tillid til systemet og forbedre virksomhedernes forudsætninger for at træffe beslutning om at føre en sag ved domstolene. Det er særligt relevant, hvis Kommissionen vælger ikke at føre traktatkrænkelsesager mod medlemsstater, der bryder virksomhederne indre marked rettigheder. Forslaget er uklart når det gælder tidsfrister og risikerer at medføre lange sagsbehandlingstider. Således lægger forslaget op til, at Kommissionen har en frist på 3 måneder til at gå i dialog om en sag efter den er anmodet om det. Den burde pålægges at foretage en

beslutning inden 3 måneder. Desuden burde det præciseres, at SOLVIT Centrene skal rette henvendelse til Kommissionen så tidligt som muligt og senest inden for SOLVIT Centrenes 10 ugers frist, hvis sagen ikke er løst. Selv med denne stramning af forslaget vil sagsbehandlingstiden være lang – op til 6 måneder.

DI glæder sig dog over, at forslaget lægger op til, at Kommissionen benytter sine beføjelser til at anlægge traktatbrudssager overfor medlemsstater, der ikke accepterer varernes frie bevægelighed. Det er en nødvendighed i forhold til at håndhæve eksisterende lovgivning og vigtigt i forhold til at opretholde virksomhedernes tillid til det indre marked. Vi så dog gerne, at ordvalget blev ændret, så der ikke behøver at være alvorlig tvivl om en beslutning for, at Kommissionen inddrages (præambel 34). **DI** henviser øvrigt til de indledende generelle betragtninger vedrørende vigtigheden af at sikre etablering af en effektiv klageadgang på det indre marked.

DI bakker op om de opgaver, som produktkontaktpunkterne har efter forslaget. Da det ofte ikke vil være produktkontaktpunkterne, der har den tekniske viden til at besvare spørgsmål relateret til konkret national lovgivning, bør det præciseres, at virksomhederne har krav på svar inden for den omtalte frist på 15 arbejdsdage. Det bør fremgå af teksten, at svaret udover den specifikke lovgivning også skal oplyse om, hvordan eventuelle administrative procedurer, som forudsætning for markedsføring i henhold til de nationale regler, rent praktisk skal udføres. Disse procedurer kan med fordel gøres tilgængelige på den fælles digitale platform, der forventes udviklet.

Endelige så **DI** gerne, at ”soft law” initiativet om indførelse af en gensidig anerkendelsespassus i nationale tekniske regler, blev indarbejdet i forslaget, således at de fordele det giver blev lovmæssigt forankret.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Forslaget behandles i rådsarbejdsgruppen for teknisk harmonisering. Den indledende tekniske gennemgang af forslaget i rådsarbejdsgruppen blev påbegyndt i slutningen af januar 2018.

Der er generelt støtte til Kommissionens forslag, herunder målet om at styrke kendskabet og anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse. Der er ligeledes generelt støtte til forslaget om at gøre det lettere for virksomheder at demonstrere gensidig anerkendelse gennem en frivillig gensidig anerkendelseserklæring samt at introducere et attraktivt alternativ for virksomheder til at udfordre en afgørelse om afslag på gensidig anerkendelse via SOLVIT-netværket.

En mindre gruppe af medlemsstater ønsker imidlertid at omdøbe erklæringen til "erklæringen for lovlig markedsføring" med henvisning til, at erklæringen demonstrerer lovlig markedsføring, men ikke i sig selv giver gensidig anerkendelse. Der har desuden været rejst bekymret for, at forslaget duplikerer de procedurer, som myndigheder allerede skal gennemgå, når de vedtager nye nationale, tekniske forskrifter under informationsproceduredirektivet (EU) 2015/1535.

Derudover er Rådet delt i spørgsmålet om, hvem der bør kunne udfylde erklæringen, idet visse medlemsstater ønsker, at dette begrænses til producenten med henvisning til, at denne kender varen og ved hvilke regler varen overholder, mens andre medlemsstater ønsker mere fleksibilitet, således at også en distributør eller en importør vil kunne udfylde erklæringen for ikke at begrænse visse forretningsmodeller fra brugen af erklæringen.

Det forventes, at forslaget vil blive behandlet på Konkurrenceevneråds-mødet i maj med henblik på vedtagelse af en generel indstilling.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter Kommissionens forslag om at styrke princippet om gensidig anerkendelse af varer, og bakker op om forslagets hensigt om at afhjælpe omfanget af de unødvendige handelshindringer på vareområdet.

Regeringen er positiv over for forslagets tiltag til at gøre det nemmere for virksomheder at blive oplyst om nationale regler.

For at sikre mere klarhed om samt bedre anvendelse og håndhævelse af princippet om gensidig anerkendelse støtter regeringen fastlæggelsen af mere specifikke procedurer for myndighedernes sagsbehandling og introduktionen af en frivillig gensidig anerkendelseserklæring i et fælleseuropæisk format. Regeringen vil arbejde for at sikre, at den gensidige anerkendelseserklæring kan udarbejdes og indsendes digitalt.

Regeringen er opmærksom på, at forslaget skaber uklarhed i forhold til samspillet med det generelle produktsikkerhedsdirektiv, *idet forslaget kan føre til to parallelle procedurer, der har til hensigt at vurdere lovligheden af tiltag, der begrænser varernes fri bevægelighed.* Regeringen arbejder for at skabe klarhed omkring dette.

Endelig støtter regeringen, at der introduceres en problemløsningsprocedure i regi af SOLVIT-netværket, der giver virksomheder en effektiv ad-

gang til at udfordre afgørelser, hvor der er mistanke om overtrædelse af EU-retten.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg blev orienteret om forslaget i grund- og nærhedsnotat den 22. februar 2018.

Konkurrenceevnetjek: Integration af værdikæders indflydelse på konkurrenceevnen

Nyt notat

1. Resumé

Rådet (konkurrenceevne) vil drøfte det såkaldte konkurrenceevnetjek.

Konkurrenceevnetjekket ventes at fokusere på, hvordan integrationen af europæiske værdikæder påvirker europæiske sektorer konkurrenceevne.

Formålet med konkurrenceevnetjekket er dels at skabe en mere åben og spontan debat i Rådet og dels at give rådsmøderne et mere horisontalt tværgående præg.

2. Baggrund

Det nuværende bulgarske formandskab har sat det såkaldte konkurrenceevnetjek på dagsordenen rådsmødet (konkurrenceevne) den 28. maj 2018 til drøftelse.

Konkurrenceevnetjekket indebærer for det første, at Rådet – på baggrund af en præsentation fra Kommissionen – drøfter den generelle økonomiske udvikling i EU og konkurrenceevnen. Derudover kan ministrene diskutere konkrete sager på tværs af alle politikområder, der ventes at have væsentlige konsekvenser for EU's konkurrenceevne.

Debatforummet blev indført ved rådsmødet (konkurrenceevne) den 1. oktober 2015 og er generelt blevet godt modtaget af medlemsstaterne.

Det ventes, at konkurrenceevnetjekket på rådsmødet den 28. maj vil omhandle, hvordan EU-reglerne for det indre marked for tjenesteydelser påvirker industrien.

En værdikæde beskriver alle led i produktionen af en vare eller udførelsen af en tjenesteydelse – fra idé til brug. Dette inkluderer design, produktion,

marketing, distribution samt support til forbrugeren. En dybt integreret værdikæde har placeret de forskellige led i produktionen af en vare i flere EU-lande, med henblik på at få varen produceret så effektivt som muligt. En lavt integreret værdikæde vil kun eksistere i et eller to lande.

Baggrunden for denne drøftelse er, at Kommissionen er ved at undersøge sammenhængen mellem graden af integration af værdikæder i EU og bl.a. produktivitet, innovation og handel for forskellige sektorer. Kommissionen er i den anledning også ved at analysere, hvilke faktorer der hæmmer værdikæde integration, og hvilke initiativer der kan fremme det.

3. Formål og indhold

Formålet med konkurrenceevnetjekket er dels at skabe en mere åben og spontan debat i Rådet (konkurrenceevne) og dels at give Rådet et mere tværgående indblik i de problemstillinger og sager, der har væsentlig betydning for konkurrenceevnen i EU.

Kommissionen ventes at præsentere sine foreløbige resultater af det førnævnte analysearbejde under konkurrenceevnetjekket. Der ventes ikke at være skriftlige diskussionsoplæg forud for drøftelsen. Ministrene forventes derfor at reagere på præsentationerne med korte, spontane indlæg.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Konkurrenceevnetjekket har ingen lovgivningsmæssige konsekvenser.

Økonomiske konsekvenser

Konkurrenceevnetjekket har ingen statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

Konkurrenceevnetjekket har ingen administrative konsekvenser for erhvervslivet, eller konsekvenser for beskyttelsesniveauet.

8. Høring

Sagen skal ikke sendes i høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Generelt har de øvrige lande været positive over for konkurrenceevnetjekket som debatform.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen er enig i, at Rådet (konkurrenceevne) bør spille en vigtig rolle i forhold til at fremme EU's indre marked og i forhold til at forbedre konkurrenceevnen generelt.

Regeringen støtter en mere åben og spontan drøftelse af den generelle økonomiske udvikling i EU og konkurrenceevnen på tværs af alle politikområder under hensyntagen til arbejdsfordelingen i Rådet.

Regeringen er generelt positiv overfor Kommissionens arbejde med at afdække, hvordan integration af europæiske værdikæder påvirker forskellige sektors konkurrenceevne.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Konkurrenceevnetjekket blev senest forelagt Folketingets Europaudvalg den 2. marts 2018 forud for rådsmødet den 12. marts 2018.